

ПОСОКА

Е
И
Н
А
Д
З
И
О
Н
Л
А
И
Ц
Е
Ц
С

Събития от
областта на
психологията
през 2013
години

Национална конференция на тема „Зависимости“

На 30.04.2013 г. Дружеството на психолозите в България, Балканската фондация за психично здраве, Колежът по семейни отношения, Клиника „Канчелов“, Институтът по училищна психология, Нов български университет, Националната гимназия за древни езици и култури „Св. Константин-Кирил Философ“ и Софийският университет „Св. Климент Охридски“, заедно с „Академия за гражданско общество“, организираха национална конференция с конкурси на тема „Зависимости“. Събитието беше проведено в Народно читалище „Славянска беседа“, гр. София.

„Академия за гражданско общество“ е проект за консорциум от граждани, организации и академични структури за изучаване и справяне с проблеми, с цел подобряване на отношенията в обществото.

Целите на проекта са:

- Изследване на проблеми и изучаване на потребностите от специфични знания и умения за работа в

гражданския сектор

- Съвместно изработване на курсове и програми за обучение и дейност

- Работа в мрежа

От 2007 г. „Академия за гражданско общество“ се фокусира в конкурсите и конференциите си върху ролята на учителя и добрата работа по случаи с грубиянство за превръщане на училището в среда, която подкрепя сигурността, както и любопитството и развитието, които са базови индикатори за добро психично здраве на децата и възрастните.

В работата на проекта са участвали стотици граждани и организации от страната и чужбина. Специална роля в последните години заема Дружеството на психолозите в България с председател *Пламен Димитров*, Националната гимназия за древни езици и култури „Св. Константин-Кирил Философ“ с психолог *Божидара Рачева* (светла й памет) и директор *Гергина Тончева* и Софийският университет „Св. Климент Охридски“, чиято академична база се използва за провеждане

на ежегодните, национални конференции, с международно участие. През последните години морална и консултативна подкрепа оказва проф. *Богдан Богданов*, понастоящем почетен председател на Нов български университет, който бе избран и за кандидат-член на АГО на национална конференция в Софийския университет „Св. Климент Охридски“ през 2009 г., а през 2010 г. – проф. *Атанас Герджиков*, зам. ректор на същия университет. Избрани бяха и други кандидат-членове от страната и Великобритания.

От 2008 г. голяма част от работата на „Академия за гражданско общество“ се извършва в интернет сайтове, създавани и администрирани от ученичката от Класическата гимназия - Румина Рачева.

През последните години основни теми на конференциите на АГО са:

- справяне с грубиянството в образованието – 2010 г.
- работа по случаи в

Национална конференция на тема „Зависимости“

образованието – 2011 г.

- „Нови средства за продължаващо обучение” - 2012 г., Нов български университет
- „Зависимости” - 2013 г., Народно читалище „Славянска беседа”

В конференцията се включиха всички, които пожелаха да обогатят опита си, без да представят презентации, като зрители и граждани. Всички участници имаха уникалната възможност да влязат в ролята на членове на жури, да обсъждат и оценяват презентациите в конкурсите и да гласуват за определяне на наградите, като членове на гражданското жури на Академията. Конференцията предостави възможност на авторите да дискутират своите презентации на добри практики и номинации с аудитория от съмишленици, както и представяне на нови средства и метод за работа. Конференцията завърши с дискусия, оценяване, гласуване и награждаване на победителите.

Приемаха се презентации, клипове,

филми, номинации и други нови форми и средства за продължаващо обучение.

ВОДЕЦИ

Христина Масалджиева;
Диана Димитрова;
Екип на е-списание за психология „Посока”;
Румина Рачева.

КОНСУЛТАНТИ

проф. Алекси Алексиев;
д-р Пламен Димитров;
д-р Александър Канчелов;
Румен Рачев.

КОНКУРСИ

Най-добра презентация за 2013 г.;
Най-добър консултант за 2013 г.;
Най-добро гражданско участие за 2013 г.;
Най-добър водещ за 2013 г.

ДВЕТЕ ПЪРВИ МЕСТА:

„Влияние на музиката върху употребата на ПАВ”

АВТОРИ: Анна Радева,
Ивана Крушарска, Мария Василева

ПРЕЗЕНТАЦИЯ:

„Уитни Хюстън запя в хора на ангелите”

АВТОР И ПРЕЗЕНТАТОР:

Снежана Димитрова, 128 СОУ „Алберт Айнщайн”, гр. София

Лауреати:

„Влияние на музиката върху употребата на ПАВ”

Радвам се, че присъствах на националната конференция на тема „Зависимости” през 2013 г. Обогатих опита си, макар и в ролята на член на жури. Запознах се с талантливи млади хора, които имат ясно застъпена гражданска позиция и са мотивирани да научават нови и нови неща от дълбинната наука Психология. Филмът, посветен на Фройд и наркотиците, ме накара да се замисля още веднъж върху наркозависимостта и нейните последствия. За жалост, в доста случаи – необратими. Горда съм от факта, че екипът на е-списание за психология „Посока” беше част от това вълнуващо събитие в гр. София. С удоволствие бих присъствала на следващи конференции, организирани от Академията за гражданско общество!

Материала подготви:
Мария Коева

/студентка по психология/

Национална конференция на тема "Зависимости"

Интервю с лауреатите на Конференция „Зависимости“, 2013г.

Здравейте! Разкажете ни кои сте вие, откъде научихте за Конференцията и как решихте да вземете участие в нея?

Аз съм Ивана Крушарска и заедно с моята съученичка и приятелка Мария Василева учим в 73.СОУ „Владислав Граматик“. Двете заедно участвахме в Клуб Превенция на Зависимостите в училище и на една от срещите ни, ръководителката спомена за тази конференция. Мен първо ме грабна идеята да представим училището и в частност клуба. Като на шега предложих темата да е музиката и в този момент Мария също се

включи и допълни идеята ми. От една шега, стана напълно сериозен проект.

Трудно ли се спряхте именно на тази тема – „Влияние на музиката върху употребата на ПАВ“?

Всъщност, както вече казах, не. Тъй като ние постоянно слушаме музика, решихме да видим как може да я свържем с дейността на клуба, в който участваме и смятаме, че се получи доста добре.

Запознати ли сте с това как се повлияват зависими с музикотерапия?

Бях чела някъде статия за това как музиката влияе на човека като цяло и

също така, че се разработва такава идея, чрез помощта на подходяща музика, човек да се излекува от зависимостта си към ПАВ.

Как мислите, възможно ли е да станем зависими към определен стил музика?

Разбира се, че човек може да стане зависим не само към определен стил музика, но и като цяло към музиката. Все пак си има термин - меломан. А иначе има и такива стилове музика, които влияят не толкова благоприятно на мозъка на човек и могат да го направят зависим.

Не се ли преекспонира малко вярването, че

Интервю с лауреатите на Конференция “Зависимости”, 2013г.

след като някой слуша определен стил музика, е по-предразположен да започне употребата на наркотични вещества?

Това много зависи от човека, но за да има такова вярване, значи има и причина за това. Неслучайно в дискотеки с хаус и друга техномузика се вземат наркотични вещества. Също така, текста на самата песен може да повлияе на човек и да го подтикне към употребата на ПАВ.

Разкажете ни за преживяванията, които изпитахте, когато спечелихте първо място на Конференцията. Очаквахте ли първото място, какво ви донесе то?

Беше толкова неочаквано, първо защото ни бяха разпределили в грешната работна група. Темата на групата, в която бяхме беше различна, не си спомням точното заглавие, но беше свързано с постиженията на психолози и техните проекти в различни училища. Нашата тема си беше за зависимостите и бяхме изключително притеснени. На награждаването и през ум не ми беше минало, че може да се доберем до което и да е било от трите места в нашата работна група и когато съобщиха името на презентацията ни, заедно с първото място, бях изгубила ума и думата и се

наложи да ме подсетят, че все пак трябва да стана и да си получа грамотата. А да станем лауреати на национална конференция за зависимости, беше вече тотален шок. Ученички в 10 клас, които в рамките на една учебна година са получили основни знания в областта на ПАВ, да станат лауреати, представети си как се почувствах! Всъщност освен изключително щастлива, се почувствах и горд представител на 73. СОУ „Владислав Граматик“. Освен радост, гордост и грамоти, донесе и една наистина тежка стауетка, която,

Интервю с лауреатите на Конференция „Зависимости“, 2013г.

повярвайте ми, щях поне 10 пъти да изпусна. Шегата на страна - наистана се радвам, че успяхме да представим достойно нашето училище и нашите знания и нищо от това нямаше да е възможно без нашата ръководителка и педалогически съветник в училище – Анна Радева.

С какви други дейности се занимава вашето училище? Имали ли сте и други подобни участия и изяви досега?

Училището може да се похвали с много и разнообразни клубове и още повече дейности. Например аз съм в Клуба

на Ентусастите, където съм заместник-председател-секретар, както и в Ученическия съвет. Имаме различни проекти - благотворителни и с цел обогатяването знанията на учениците в различни области.

Тъй като вие сте лауреатите за 2013г. на Конференцията, организирана от Академия за гражданско общество – пожелайте нещо на читателите на е-списание за психология „Посока“.

Пожелавам на всички читатели на е-списание

за психология „Посока“ да не спират да вярват във възможностите си, защото няма невъзможни неща, а това ви го казва една 17-годишна ученичка, станала лауреат на 16г. на Конференция! Естествено и да следят редовно публикациите и стаиите на невероятните журналисти в е-списание за психология „Посока“.

Ние ви пожелаваме още много, много успехи и ви благодарим за интервюто! :)

Интервюто реализира:

Анелия Дудина

/психолог/

Лична история от първо лице

Той получи наградата за най-активно гражданско участие на националната конференция „Зависимости“. Ангел Ангелов е на 34 години, женен с две деца. В момента той е родител, съпруг и полезен член на обществото. Израснал е в София. След падането на комунистическия строй, в България започва да се шири, така наречената от мен криворазбрана демокрация. В следствие на това много момчета и момичета попадат в коварните мрежи на

наркотичната зависимост. Г-н Ангелов споделя, че по времето, когато той е бил зависим от наркотиците, по-специално към хероин, по един или друг начин всички негови връсници са били засегнати от този проблем. В началото на 90-те години в България все още няма изградена система за превенция и лечение на зависимости. Тогава все още битува схващането, че бивши наркомани няма. Има само такива, които временно са спрели да си взимат дозата. Ангел е установил своя проблем навреме, благодарение и с помощта на своите близки и семейство. И до днес се старее да не отключи в себе си онези механизми, които ще го върнат в студените прегръдки на хероина. За щастие вече 10-та година, подсъзнанието му блокира всички заплахи от подобно естество. От гледна точка на собствения си опит, Ангел заявява, че най-правилният и бърз начин да се справиш с проблемите си е да се обвърнеш към специализирана помощ. За неговото успешно излизане от порочният капан му помагат г-н

Румен Рачев, а след него и д-р Канчелов. Преди 3 години Ангел успява да се справи и с друг свой вреден и коварен навик – тютюнопушенето. От опита си той извежда, че всичко е контролируемо, всичко е навик. Възможността да се договаряш със себе си и пътят към излизането от определена зависимост. Независимо каква е тя, всичко може да бъде преодоляно. Ангел казва, че основата на превенцията тръгва своя дълъг и труден път от семейството и изграждането на здрава личност.

В момента г-н Ангелов участва в сформирането на група за разширяването на психологическата компетентност с психодрама, в която чрез методите на психодрамата да се достигне до онези кътчета на душата, в които се крият причините за нашето нещастие. Целта на участието му с презентацията в конференцията е именно тази – да събере достатъчно хора за формиране на такава група.

Историята е разказана от:
Славомир Славов

/студент по психология/

Facebook училище

За нас

Ние сме ученици и учители, а вече и родители на деца от ОУ „Св. Иван Рилски“ – Хасково и също взехме участие в Конференцията, организирана от Академия за гражданско общество.

Как възникна Facebook училището?

В една от извънкласните дейности Световно Арт Кафене обсъждахме темата: „Ако Facebook беше училище никога нямаше да имам отсъствия“. При работата в малки групи се родиха оригинални и нетрадиционни решения и идеи. Децата в групите „построиха“ и

„организираха“ Facebook училища на постерите си. Веселие и оживено обсъждане съпровождаше представянето на постерите с идеите в голямата група.

На следващия ден участници от друга извънкласна дейност Студио „Пленер-нарисувай света около нас“ продължи и обогати темата с нови идеи и гледни точки.

През следващите дни учениците, които влизат в кабинета по история на г-жа Хр. Масалджиева, виждайки постерите, дискутираха и спонтанно допълваха постерите със свои идеи и виждане по темата.

Постерите на стената ставаха все по-пълни с надписи и рисунки. Това не остана незабелязано и учителката ни по история и ръководител на извънкласните дейности ни запита бихме ли искали да имаме реално Facebook училище. ентузиазираният ни утвърдиелен отговор „да“ даде началото. Още на голямото междучасие групата „Facebook училище“ във Facebook бе факт. С бързината и нетърпението на учениците от VI, а по-късно и от VII и V клас групата растеше като „гъба след дъжд“ пред очите ни.

Обикновено за Facebook се мисли като за пространство на

Facebook училище

неизвестните, анонимните, за забавление, губене на време и „постване“ / публикуване/ на снимки. За нас това е едно реално пространство, в което всички се познаваме, но и откриваме, защото се чувстваме свободни и неограничени от времето на учебния час и ден.

Какво е Facebook училище?

То е пространството, в което:

- си пишем и публикуваме домашните задачи по история;
- можем да получим помощ и подкрепа в ученето и изпълнението на задачите за домашна работа;
- можеш да разбереш бързо, лесно и точно какво си пропуснал и каква е домашната, ако по някаква причина си отсъствал от училище;
- учителката ти винаги ти обръща внимание и не пропуска да „харесва“ публикациите ти и да те поздравява за

добре изпълнена задача, за инициатива и друга дейност;

- никога не си сам в къщи, защото можеш да намериш с кого да споделиш или обсъдиш нещо за училище или просто за забавление;
- споделяме интересни новости и се забавляваме;
- се поздравяваме и организираме празници, годишнини;
- организираме и се подготвяме за състезания и викторини;
- сме заедно и в почивните дни и дори през ваканциите;
- не се притесняваме, че ще ни „хванат с пищов“ или да преписваме и подказваме; обикновено в училище това се порицава, а във facebook училището това е възможност за обогатяване и споделяне на материали по дадена тема без притеснение от санкция;
- не се притесняваме как сме облечени; много от децата се притесняват от забележки от съученици за облеклото им; тук оценката „харесвам“ е за публикуваното, а не

за външен вид;

- на училище слушайки музика, хапвайки шоколад – и това е възможно във facebook училището; в час не е позволено да слушаш музика или да похапваш, но докато публикуваме своите домашни или разглеждаме други публикации на стената на facebook училището никой не ни прави забележка и така ученето е приятно;
- заедно сме малки от V кл., големи от VI кл. и по-големи от VII кл. ученици; обикновено когато сме събрани от различните възрасти има повече конфликти, но във facebook училището ни няма разлика или поне тя не влияе на добрите ни отношения, а напротив помагаме си и се подкрепяме;
- си пожелаваме „добро утро“, „слънчев хубав ден“, „приятни почивни дни“, ЧРД и .н.

Facebook училището ни работи 24 часа в денонощието, 7 дни в

Facebook училище

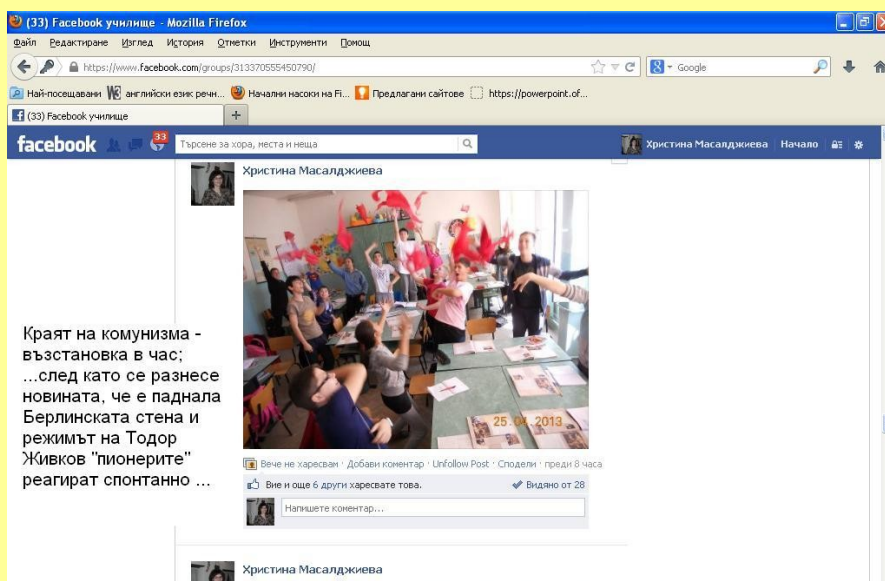
седмичата и дори през почивните, празничните и ваканционни дни. Никой обаче не задължава да сме „онлайн непрекъснато“. Ти сам избираш кога, колко време, с какво и как да участваш в дейността на facebook училището. Някои подготвят идеи и дават предложения изработват „програма“ за празници и чествания, годишнини през текущия месец или седмица. Всеки е свободен да предлага и да представи своята идея и гледна точка, да обогати „програмата“ или да инициира дейност. Други споделят забавни идеи, анекдоти, интересни снимки, мисли, сентенции, които са открили или, на които са

попаднали лично или чрез приятели. Трети споделят свои открития по темите по история – статии, клипове, сайтове, всички те невероятни находки на творческо търсене на facebook учениците.

Противно на очакванията на възрастните, че там където има много деца ще има и „лоши отношения“ във facebook училището ни са установени прекрасни отношения без дори да сме определяли правила – няма обиди и подигравки, злоради забележки и подмятания. Добрият тон и добронамереност, подкрепата и коментарите на публикациите се пренасят и във физическото училище и

пространство.

Свикнахме да мислим за интернет пространството и facebook пространството като за място пълно с опасности за младите хора и особено за децата; за място, което отдалечава децата от истинските живи контакти; за място на кибертормоз и т.н. ние доказваме, че същото това виртуално пространство за нас е най-комфортната работна среда за учене, споделяне на идеи, обсъждане на важни въпроси, организиране и осъществяване на различни проекти – състезания, викторини, конференции. Ние не само, че не се отдалечихме един от друг, а напротив – станахме си по-близки и

Facebook училище

се доверяваме на подадената за подкрепа ръка; това е пространството, което даде шанс и на поскромните и неактивни ученици да придобият самочувствие, да получат подкрепа и висока оценка, за да се отворят към съученици и да станат активни във физическото пространство; мотивацията за работа се повиши, а с това и успеваемостта; научихме се да не разчитаме само на учебника и учебната тетрадка, а да търсим допълнителна информация; станяхме истински Търсачи на знание и усвоихме ценното умение да откриваме нужната ни и полезна информация в

огромния, необятен информационен поток на нашето време; успяхме да организираме и проведем истинско „пътуване във времето“ чрез реализиране на идеята „един ден в тоталитарното училище“ – изживяване, което цялото училище помни и коментира дълго.

Така изглеждат нещата – двулико с ползата и вредата. Надяваме се, че сме открили ползата от вредата и вредата от ползата. Вярваме, че това е началото на една работеща, творческа и емоционална среда, която ще развиваме във времето.

Част от участниците и основатели на facebook училището ни от септември 2013г. ще учат в профилирани и професионални

гимназии, но те остават facebook ученици с нас учениците от ОУ „Св. Ив. Рилски“ – Хасково. Няма бивши ученици на тези училища. Всеки възпитаник носи знанието и уменията, научени тук, носи духа и традициите. Все повече, пораснали и вече студени, ученици ни откриват и се присъединяват към facebook училището.

И накрая вместо заключение: facebook училището ни е място, където се срещат, обменят знание, умения, идеи, подкрепят се и си помагат, работят по общи проекти различните поколения: ученици от различни класове, учители, родители, други съмишленици или просто харесващи идеята училище във facebook от град Хасково и от

Facebook училище

страната. Ако продължим да учим, да се забавляваме, да се подкрепяме и да успяваме значи, че facebook училището е постигнало целта си. Може би наистина е време да превръщаме детските идеи в

работещи проекти, да насърчаваме вместо да забраняваме, да поставяме граници и правила само, ако се налага, да вярваме в способностите на децата да се самоорганизират, да се самоконтролират,

да се уважават, да се сприятеляват, да общуват и да се подкрепят. Аз им повярвах и facebook училището със своите постижения е най-голямата награда.

Материала подготви **Христина Масалджиева**

/преподавател по история/

Със специалното представяне на презентация в Конференция на тема

„Зависимости“ от учениците:

Богомил, Кристиан и Деница

Неделно училище

„Родителите, които раждат децата и им дават тяло, трябва да съдействат колкото могат и за духовното им възраждане. След това, което не могат да направят те самите, да го възложат на учителите. Затова и нашата църква се моли: „Благослови нашите родители и учители“. Съществуват обаче и духовни отци, които се трудят за духовното възраждане на хората и помагат по-добре за възпитанието на децата.“

Старецът Паисий Светогорец

Признанието, което получихме на конкурса „Зависимости“ ни върнаха надеждата да продължим.

Неделното училище и Църковният хор в храм „Св.Георги Победоносец“ в Смолян са основани преди 19 години. Много от нашите възпитаници са вече студенти и живеят извън Смолян, но винаги, когато дойдат в града идват в храма и се включват в богослуженията.

Поредното признание за нас е второто място от националния конкурс „Зависимости“ на Академията за гражданско общество, който се проведе в София. Отличието ни беше присъдено за Неделното училище и Музикалната школа

„Виолина“ при Енорийски просветен център „Св.Георги Победоносец“-Смолян. От наша хористка разбрахме за националния конкурс и неговата благородна кауза и решихме да участваме. Предложението да се явим на този форум дойде в момент, когато бяхме на път да се обезсърчим и да спрем дейността си, поради безразличието и незаинтересоваността на различни институции и личности, които обикновено афишират обратното. Чистосърдечие, искреното отношение и желанието на децата, с които се включват във всичките ни дейности, бяха причина все още да продължаваме нашата работа.

Признанията, които получихме за конкурса на тема „Зависимости“, ни възвърнаха увереността и надеждата да продължим. И не само ни мотивира за понататъшната ни дейност, но стана причина за зараждането на много нови идеи, за което благодарим на организаторите на този значим форум.

Често чуваме твърдението, че отминалите времена са били по-добри, отколкото сега, но малцина си дават сметка, че времената сами по себе си не могат да бъдат добри или лоши. Те са такива, каквито ги правят хората. А хората? Стават ли те с течение на времето по-добри или по-лоши? Какви са днешните младежи, тяхната нравственост,

Неделно училище

образование, занимания през свободното им време?

Образованието само по себе си е външно дело и дава на човека външни умствени умения - да се съсредоточва, чете, мисли, брои, анализира, изследва и т.н. То помага за развиване на паметта и усвояване на много (понякога и отвлечени) понятия, но не дава знания за духа. Всичко горе изброено е необходимо и полезно, но не е достатъчно. Нещо повече, може да бъде използвано с не добри намерения, може да послужи на злонамерени хора за техните стремежи. Хераклит казва: „Никое многознание няма да те научи на разум“.

Образованието само на паметта и само на разсъдъка прави човек полуобразован и безпринципен, което му дава възможност да постъпва лукаво, да се отдалечава от истината в посока към безнравственост. Опитът показва, че най-добрите мисли, най-полезни знания и най-строги правила могат да се запечатят твърдо в паметта ни, но без да окажат някакво влияние върху сърцето и живота ни. При християнското възпитание поученията са насочени не към външните признаци или последиците от лошата постъпка, а към вътрешното състояние на духа, т.е. към съвестта. За да порасне, да се развие

и утвърди нравствено, е необходимо човек да има в себе си страх Божий, което всъщност е изпитване на съвестта. Никой човешки съд не е в състояние да събуди съвестта на човека, да изтръгне признания за престъпленията и обети, обещаващи повече да не греши. Това е възможно само за вътрешния съд в душата на човека душата, в която се е заселил Бог като невидим свидетел в съвестта на неговия живот, помисли и дела. С Бога в съвестта човек навсякъде е добър. Ако искаме да възстановим хармонията в живота си трябва да заживеем с Божествения Дух и идеите на Православната вяра. Историята на нашия

Неделно училище

народ показва, че стълбовете на обществото са Знанието, Културата и Църквата, помогнали му да се съхрани повече от 13 века.

За съжаление в днешния просветен век, при наличието на всеобща компютризация и все по-голяма образованост, нашето общество е духовно отслабено и религиозно непросветено. Светиите

наричат храма „ училище за благочестие“. Тези думи и целият ред на мисли, изложен по-горе са били водещи в нашето скромно начинание – съграждането и развитието на Енорийския просветен център „ Св. Георги“ (представен на Националната конференция с конкурси на тема „ Зависимости“). По този път се спуснахме, без да осъзнаваме

трудности, но с отговорност и чувство за дълг към подрастващите, осъзнавайки, че само духовното възпитание може да научи децата правилно да се ориентират в света, правилно да изграждат отношенията си с другите хора и да се защитават от психичните проблеми и постъпки с пагубни последици.

Презвитера: **Юлияна Атанасова**

Пета национална конференция по психотерапия

На 11, 12 и 13.10.2013г се проведе Пета Национална Конференция по психотерапия под надслов „Диалозите на психотерапията“. Тя беше открита с презентирането на членовете на БАП и техните председатели.

След това продължи с обсъждане на актуалния закон за психотерапия в България, според който психотерапия се извършва само в болнична обстановка. Беше съобщено, че отскоро в класификацията на професиите има и професия психотерапевт.

Психолози

2634 6001 Психолог

2634 6002 Психолог,
клиничен

2634 6003 Психолог,
училищен

2634 6004 Психотерапевт

По-късно конференцията продължи с три уъркшопа, които протекоха успоредно:

- Акценти в позитивната психотерапия, воден от Константин Воденичаров и Боряна Чалъкова
- Еволюция на терапевтичния разговор, воден от Боян Страхилев и

Пламен Панайотов

- Диалога между системната психотерапия и психодрамата при работа с психосоматози, воден от д-р Даниела Тодорова-Папанчева и Георги Антонов

Членовете на нашия екип посетиха първия уъркшоп, като в него бяха разгледани основите на позитивната терапия. Уточни се, че позитивна психотерапия не се препокрива с позитивно мислене. Името на този тип терапия идва от “positum”, което

Пета национална конференция по психотерапия

означава цялостен, даден. Основната идея на позитивната терапия е, че човек притежава определени ресурси, върху които се базира терапията. Акцентът не пада върху проблема и симптома, а върху печалбата, които те носят.

По време на уъркшопа бяха представени, освен теоретични постановки, така и основни техники от позитивната психотерапия. Презентацията беше построена върху идеята техниките да се почувстват от личен опит, както и да се тестват, докато участниците са в ролята на специалисти.

Уъркшопа беше интригуващ, ясен и информативен.

Успоредно с уъркшопите бяха прочетени доклади на различни теми.

След обедната почивка беше проведена кръгла маса с модератор Весела Банова на тема Психотерапия при работа с деца в риск.

След кратка кафе пауза отново имаше избор между различни уъркшопи и една изследователска

Лаборатория

1. Изследователска лаборатория-Приложна психоанализа и социална работа, воден от Весела Банова

2. Представяне и обсъждане на видеозапис на психотерапията на К. Роджърс-емпатично терапевтично интервю, водено от Росица Георгиева

3. Диалогични подхода в гещалттерапията-цикъл на контакта, воден от Ирина Кирякова и Елена Илиева

4. 16те стъпки на методиката на Джей Хейли и Кло Маданес при сексуална злоупотреба в семейството, воден от Женья Георгиева

5. Юнг и Морено, воден от д-р Светлана Николова и Катерина Илиева

Нашият екип посети Представяне и обсъждане на видеозапис на психотерапията на К. Роджърс. Уъркшопа съдържа представяне на терапевтичните идеи на К. Роджърс, съпоставяне с идеите на З.Фройд, метафори и цитати, целящи да разяснят философията на роджерианството.

Видеозаписът, който беше пуснат, представяше 30-минутно интервю на К.Роджърс с Питър Ан-жена, която публично дискутира с Роджърс притесненията си от евентуалната си бременност и асоциацията, която прави с аборт, който е преживяла. Записът беше на английски, но беше раздаден негов писмен превод.

Накрая беше направен коментар на интервюто от водещата, която лично се е срещала с Роджърс, както и от присъстващите на уъркшопа. За нас беше интересно да се сблъскаме с таланта на Роджърс и с умението му просто през емпатия да насочва хората към важните за тях теми.

Последните уъркшопи и дискуссионни форуми за деня бяха следните:

1. Дискуссионен форум-От социалната към терапевтичната рамка, воден от Инна Бранева

2. Дискуссионен форум-Психотерапията-между клиничната практика и политиката, воден от Цветелина Йосифова

3. Активна Музикотерапия в ежедневието

Тета национална конференция по психотерапия

психологическа работа, воден от Лилия Ахтарова
4. Системно съчетание на арттерапия с психодрама и други методи, воден от Румен Георгиев

Нашият екип посети последния уърк шоп. В него Румен Георгиев с енергия и чувство за хумор демонстрира много етапна психотерапевтична техника, включваща обмисляне и конкретизиране на даден проблем, асоциирането му с друга ситуация, рисуване, писане на сценарий, разделяне на малки групи и разиграване на сцена.

Макар че участниците в уърк шопа не се познаваха и никой не сподели своята проблемна ситуация, останалите в групата презентираха учудващо точно същността на проблемите на всеки един от участниците. Чрез представената техника може да се получи много повече информация, ако се използва в терапевтична среда, а също така е подходяща за извличане на заявка за работа. Клиентът би имал възможност да погледне от различен ъгъл на

ситуацията си и да я преосмисли, а от там-да намери и решение за нея.

С това съботния ден приключи. В неделя конференцията продължи с кръгла маса на тема Психотерапията в помощ на психичния, физичния и духовния климат в българското училище с модератори Надежда Захаријева и Милена Жекова.

Конференцията продължи с възможност за три уъркшопа:

1. Схема на терапия на седемте движения, воден от Мадлен Алгафари

2. Свирачът на образи, воден от Надежда Витанова

3. Проективен „Тест на приказките“-същност и употреба, воден от Елена Кръстева

Успоредно с уъркшопите течеше представяне на доклади.

Нашият екип посети уъркшопа на Мадлен Алгафари. Чрез визуална схема и представяне на доклад тя обясни същността на 5те движения, за които говори Валдо Бернаскони, след това допълни теорията му с

още две движения. В края на доклада Мадлен Алгафари получи много похвали и нейни колеги от Неорайхийанската школа допълниха доклада ѝ с допълнителни разяснения. Представители на други школи коментираха, че подобни теории съществуват и от преди, но все пак бяха впечатлени от доклада. Той беше стегнат, ясен и конкретен, съдържаеше теория, подкрепена и разяснена с примери. Макар да се отличаваше с голяма продължителност, успя да задържи вниманието на участниците в уъркшопа.

В края му беше направено кратко упражнение, в което се включи всеки един от участниците.

Закриването приключи с кръгла маса с участието на груповите председатели на БАП.

Автор:

Марина Стойчовска

/психолог и психодрама-терапевт/

Обучение за специалисти, които работят с деца със специални образователни потребности

На 29, 30 Ноември и 1 декември 2013г. в Токуда Болница бяха обучени над 450 ресурсни учители и специалисти, които работят с деца със специални потребности. Лекциите и практическите упражнения по сензорна интеграция станаха обект на огромен интерес

Сензорната интеграция се занимава с това как мозъкът обработва сензорната информация, идваща от различни сетивни модалности. Това включва пет класически сетива: зрение, слух, тактилна стимулация (докосване), обонятелна стимулация

(мирис) и вкус. Има и други сетивни модалности, като вестибуларно сетиво (баланс и чувство за движение) и проприоцепция (чувство за собственото положение в пространството). Важно е информацията, идваща от различни сетивни модалности, да бъде правилна. Самата сензорна информация е под формата на различни електрически сигнали, както и в различен контекст. Чрез сензорната интеграция мозъкът може да свърже цялата сензорна информация в съгласувано възприятие, въз основа на което е

взаимодействието ни с околната среда.

Сензорната интеграция е неврологичен процес, който по адекватен начин организира усещанията, които идват от собственото тяло и околната среда, което позволява ефективно използване на тялото в околната среда. Конкретно, той се занимава с това как мозъкът обработва множество сензорни модалности и ги преобразува в използвани функционални резултати. Сензорната интеграция е от съществено значение за почти всяка дейност, която извършваме, тъй като е комбинация от

Обучение за специалисти, които работят с деца със специални образователни потребности

много сензорни информации от съществено значение за нас, за да можем да разберем нашето обкръжение.

Над 450 ресурсни учители и специалисти бяха обучени на 29, 30 Ноември и 1 декември в болница „Токуда“, София в тънкостите на сензорната интеграция и Global Training метода за работа с деца със специални нужди. Триденевното събитие бе организирано от фондация "Стъпка за невидимите деца на България", сдружение "Тацитус" и Националната асоциация на ресурсните учители в България, обединени във Фонд за терапии на деца с аутизъм.

Благородната цел - да бъдат обучени в световно наложени терапевтични методи безплатно български специалисти и учители от системата на българското образование, бе осъществена със специалната подкрепа на Токуда Болница София, Министерство на образованието, Дарик Радио и Ники Кънчев, Рефан, България Ер, Асоциацията на авиокомпаниите в България и кмета на гр. Радомир.

Обучението се реализира под патронажа на столичния кмет Йорданка Фандъкова и депутатът и член на Комисията по Образованието и науката - Ирена Соколова.

В тридневни сесии

специалисти и учители получиха ценни познания в областта на сензорната интеграция от сертифицирани тренъори, които специалистите могат да приложат в ежедневната си работа с децата със специални нужди – аутисти, деца с увреден слух, дислексия, дискалкулия и други увреждания. Огромният интерес към събитието потвърди и предварителните данни за големия брой деца в България, които се нуждаят от специални грижи.

Усъвършенстваните умения ще помогнат на специалистите да обучават децата в опознаване на собствените им усещания

Обучение за специалисти, които работят с деца със специални образователни потребности

и възможност да реагират адекватно на сензорни сигнали от заобикалящата ги среда, което за повечето от тях е много трудно, поради специфичното им състояние. Значението на такива форуми е огромно и поради нуждата от повече информираност и обществен ангажираност относно проблемите на децата с интегративно-сензорна дисфункция.

На откриването на лекционната сесия в „Токуда“ присъстваха кметът на София Йорданка Фандъкова, Ирена Соколова – член на Комисията по образованието и науката, д-р Явор Дренски, изпълнителен директор на Токуда Болница София, писателят Калин

Терзийски, Владислава Цолова - председател на фондация „Стъпка за невидимите деца на България“, Мина Ламбовски - основател на сдружение „Тацитус“, Евтим Евтимов - председател на Фонда за терапии на деца с аутизъм и др. Всички те изразиха радостта си от осъществяването на инициативата и стремежът обучението от такъв характер да станат традиция, за да могат колкото може повече деца да получат нужните грижи, като в наложени терапевтични методи се сертифицират повече български специалисти.

Третият ден от обучението беше открит от Председателя на Асоциацията на Ресурсните учители в

България НАРУ Калоян Дамянов.

Поради високия интерес към обучението, конферентна връзка свързваше двете най-големи зали за обученията и събития в болница „Токуда“, в които се провеждаше обучението - Зала „аула“ и Рапортна зала.

Повече информираност, инициативност и подкрепа от хора с големи сърца и души, като организаторите и спомоществателите на форума е това, което е необходимо на благородни каузи като тази, да постигат своите цели.

Лектори на обучението бяха Kristiane Kull Sada-charam, postgrad.USC-USA, SI® trener USC, усъвършенствала

Обучение за специалисти, които работят с деца със специални образователни потребности

сензорна интеграция® на Ayres клиника в Калифорния, ръководител на отдела за ерготерапия Детски център Мюнхен, ръководител за усъвършенстване SIAT®, разработва едногодишна обучителна програма по Сензорна интеграция за български специалисти.

Лектори бяха и практическа част водиха Monica Domaradzka и Beata Kreciewska от Полша.

Monica Domaradzka представи Global Method тренинга - сравнително нов метод, който използва части от сензорната интеграция и Brain Gym за повишаване на концентрацията и подобряване на академичните умения на деца с дефицит на

вниманието и особености в развитието.

След големия демонстриран интерес се очаква да се събере група български специалисти, желаещи да преминат курс за сертификация по Метода Global Training.

Беата накара участниците в обучението „да влязат в обувките на аутистичната личност“.

Извикваше доброволци, поставяше на ръцете им ръкавици, в които преди това беше сложила ориз. На всеки пръст слагаше балони, превръзваше очите им с кърпа и им даваше телефонен указател, за да намерят кода на Варшава.

- Трудно ли беше за вас това? Как се почувствахте? Объркани? В неизвестното, идваше ли ви да крещите? -

питаше тя - Имах баща, на който след като направих това, той избяга с писъци. След половин час се върна, плачеше като малко дете, защото най-после беше разбрал как се чувства сина му.

Всички 450 участници в обучението споделиха, че за първи път присъстват на обучение, в което не само наблюдават пауърпоинт презентация, но и практически упражнения, които ще им помогнат още на следващия ден за реално справяне в ежедневната практика на работа с деца със специални нужди.

Цели на обучението бяха участниците да могат:

Да разберат дефиницията за сензорна интеграция.

Да дадат кратко

Обучение за специалисти, които работят с деца със специални образователни потребности

описание на нормалните функции на сензорните системи и фазите на развитие на сензорната интеграция.

Да свържат ефекта на дисфункция на сензорната интеграция с наличието на дефекти, проблеми, двигателна организация, поведенчески разстройства и трудности при учене.

Да разберат ролята на квалификация на терапевт и да направят преценка на сензорно

интегративната дисфункция.

Да дадат кратък опис на основните принципи на сензорно интегративния подход на лечение.

Да бъдат наясно с предпазливостта, която трябва да се спазва при използването на този подход.

Да започнат да изследват възможността за прилагане на техниката на сензорната интеграция в клиничната практика въз основа на получените информации.

Да разберат значението на усвояването на нови знания и умения за тази теория и този начин на лечение чрез посещаване на признати курсове.

<http://www.autism-bg.org/>

Актьорът Бартек Топа участва в социален проект в Полша за подкрепа на хората с аутизъм и по-голяма обществена информираност по темата

По време на обучението в болница Токуда лекторките ни разказаха за един много любопитен проект в Полша. Ето и повече информация по темата...

В интернет се разпространява информация за необичайното поведение на актьора Бартломей Топа – когато той закусква, в супермаркета или в метрото във Варшава. Общественото мнение е, че този човек злоупотребява с алкохол или наркотици, а медиите спекулират с това. В следствие обаче се разбира, че поведението на Бартек Топа е поставена задача, която той е изпълнил, за да подкрепи проект на фондация „Synapsis”, целящ популяризиране

на темата аутизъм в Полша.

Мачиек е на 15 години и ежедневно се вози на автобус. Държи се по начин, който е различен от типичния пътник – понякога размахва ръце, крещи, дживенията му изглеждат нервни. Понякога той се съсредоточава върху неща, които за хората нямат никакво значение, като например – бляска на вратата, палтото на старата дама срещу него и т.н. Развълнува се. Повечето хора наоколо гледат с неодобрение майката, която според тях не може да се справи с детето си.

Бартломей е на 45 години, не се вози с метро всеки ден, но на 11 януари 2012г. той решава

да ползва този транспорт на път за срещата, която има. Той обаче се държи различно от обичайното – размахва ръце, от време на време закрива ушите си с ръце, сякаш остър звук пронизва мозъка му. Много хора, които седят близо до него променят мястото си и се оглеждат нервно. Те го поглеждат и извърщат глави встрани.

Мачиек има аутизъм, а Бартломей е актьор. Тъй като Мачиек не може да обясни своя проблем на хората, Бартломей Топа се заема с тази задача. Няколко пъти терапевти, запознати с материята, се срещат с Бартломей, за да го обучат как да се справи с актьорската игра.

Първото действие

Актьорът Бартек Топа участва в социален проект в Полша за подкрепа на хората с аутизъм и по-голяма обществена информираност по темата

започва с участие на актьора в сутрешно предаване по полската телевизия. Темата е за модата в скъорските екипи. Никой не знае, че Бартломей ще играе роля и целият телевизионен екип е изненадан. Реакциите на хората от екипа са изключително неадекватни – водещата дори се запъва във въпросите, които задава, защото Бартломей се държи необичайно – вместо да взема активно участие в разговора, той докосва всички предмети наоколо, нервничи, не успява да отговори на елементарни въпроси и дори не прави разлика между различни понятия. След това предаване всички интернет портали, социалните мрежи и

таблоидни сайтове се наводяват с негативни мнения и отзиви – луд ли е този човек, пиян или дрогиран е бил – предположенията за съжаления са само такива.

Идеята на кампанията е разяснена дни по-късно, когато клипче, в което се обяснява замисълът и, е изпратено до медиите. Актьорът, който се е възплатил в ролята на лице с разстройство от аутистичния спектър признава, че ролята за него е била трудна, но си дава сметка, че за хората, които реално се борят с всички тези неща всеки ден, всъщност е още по-трудно.

„Аутизмът засяга все повече и повече хора по света. Това е най-често

срещаното разстройство в развитието. Във Великобритания и САЩ един на всеки сто човека страда от това разстройство. В Полша едно на около 300 деца има аутизъм и той се признава за един от най-сериозните здравни проблеми в света и по статистически показатели е в непосредствена близост до заболявания като рак, диабет и СПИН”, казва Йоанна Гроховска, вицепрезидент на фондация „Synapsis”.

Аутизмът обърква сетивата и това причинява трудности при възприемането на света, при учене и общуване с околните. Той променя възприятието на света и го изкривява по много различни начини.

Актьорът Бартек Топа участва в социален проект в Полша за подкрепа на хората с аутизъм и по-голяма обществена информираност по темата

„Представете си какво би станало ако един ден се събудите и ако нито едно от нещата, които можете сега не е такава, каквото е било винаги: солта е горчива, студената вода е гореща, вместо да чувате говорещи хора, вие чувате неразбираеми за ушите ви шумове, очите ви виждат и най-малкия прашец от въздуха, който постоянно се върти и светът е тотално неясен за вас. Освен всичко останало, се оказва, че тези нови възприятия се оказват валидни единствено за вас, а всички останали не виждат промените, които виждате и усещате вие. Това е, което се случва с

човека, който има аутизъм.”

Кампанията „Аутизъм – през целия живот” се е провела на 11-14 януари 2012г. в Полша, а негови организатори са фондация Synapsis, режисьорът Thomas Wlazliński и актьорът Bartłomiej Topa.

Актьорската игра на Бартломеј е била строго пазена в тайна – само трима човека в цяла Полша са били запознати с проекта. Той е бил насочен към обръщане в н и м а н и е на населението към проблемите, свързани с аутизма и към това, че сред нас живеят хора, които възприемат света по различен начин.

Оказало се е, че хората до този момент никак не са били запознати с проблема, а след това месеци наред в социалните мрежи се е обсъждал този въпрос.

Колко неподготвени се оказваме понякога за различното и колко ли невежи изглеждаме в очите на едно дете с аутизъм, от което извърщаме погледа си с неразбиране и дори отвращение понякога!

Превод от
чуждестранния печат:

Анелиа Дудина

/психолог/

**Открийте ни в
интернет**

**Лични сайтове за връзка с
членовете на екипа**

Людмила Боянова:

<http://e-psiolog.eu/>

Анелия Дудина:

<http://slance20.ovo.bg>

Мария Коева:

<http://mariyakoeva.weebly.com/>

Свилен Иванов:

<http://www.si-programming.com/>

Официална страница на списанието

<http://www.spisanie-posoka.tk/>

Намерете ни във Facebook

<http://facebookgroup-spisanieposoka.tk>

- група на списанието

<http://facebookpage-spisanieposoka.tk>

- страница на списанието

Намерете ни в Google+

<https://plus.google.com/u/0/b/117903894211434500761/>

PSIHOLOZI.COM

www.psiholozi.com

**Достоверен източник на информация при намиране
на психолог или психотерапевт**